

Han som hänger tvätt

Eva-Lena öppnar dörren in till tvättstugan. Hon har tvättid kl. 18.00 och hon suckar djupt när hon upptäcker att föregående tvättare inte är klar ännu. Eva-Lena drar sin vänstra hand genom sin blanka röda page. Biter sig lite i underläppen och känner hur halsmuskeln spänner sig mot insidan av den stärkta bluskragen. Hon kikar mot torkrummet och minsann, där är han igen. Han som hänger tvätt.

Hon släpper försiktigt ner sin rosa tvättkorg mot den gröna linoleummattan. Med sköljmedelsflaskan kvar i handen smyger hon sakta mot torkrumsdörren. Hon står en stund och ser honom böja sig ner och ta upp ett plagg och resa sig igen och hänga upp plagget med klädnypon av trä.

Olle skyndar sig. Han har bråttom. Varför tar det alltid sådan tid för honom. Han hinner aldrig klart. Förbannar sig över de som hittat på att man bara får ha tvättstugan i 3 timmar. Det borde vara minst 4 timmar. Nu känner han två ilskna ögon i nacken. Han hade hört någon komma in. Han ryser till, men mest av välbehag för han vet vem de ilskna ögonen tillhör, hon med de rosa drömmarna och de blommiga köksgardinerna.

Eva-Lena tänker att hon redan är försenad med att lägga i den första vittvätten. Hon börjar alltid med vittvätt. Det kan visserligen vara lite vanskligt tänker hon, att tvätta vittvätt som första tvätt, eftersom man inte vet vad den föregående tvättaren har tvättat. Men skulle det hända något med hennes vittvätt skulle hon stämma den som har tvättat något som skulle färga av sig på hennes tvätt. Det är kittlande, nästan som om hon vill att det skulle hända. Hon betraktar sina välansade naglar för ett ögonblick, innan hon fäster blicken i nacken igen på honom som hänger tvätt. – Jag hoppas verkligen att du har hunnit göra rent i tvättstugan säger hon med tvär röst innan hon vänder sig om.

Olle slänger en blick över axeln och ser hennes röda page fladdra till lite lätt. Han fortsätter hänga sin tvätt och smågnolar för sig själv.

Egentligen vill hon faktiskt vara helt för sig själv i tvättstugan. Hon borde inte vara irriterad hon måste ju tvätta först innan hon har något att torka. Men det är en principalsak. Hon öppnar första maskinen och drar med fingret runt på insidan av kanten. Tar fram sin mirakeltrasa och drar ett varv till. Sådär. Dags att lägga in.

Olle hänger upp sista plagget ett par bruna manchesterbyxor. Är jag omodern? Tänker Olle. Fast han hade visserligen fått för sig att han sett manchesterbyxor i ett modemagasin nere vid pappersåtervinningen. Efter det hade han rotat fram dessa ur garderoben. Hur gamla de är vet han inte men de hade i alla fall passat runt midjan. Olle är mycket noga med att ta trapporna upp till fjärde våningen. Han brukar också jogga till jobbet.

Eva-Lena ser första maskinen börja snurra och längtar lite efter att få mangla kökshanddukarna.

Olle kikar in i tvättstugan och säger att han snart kommer och tar bort sin tvätt från torkrummet. Han ler mot Eva-Lena. Vad hon är vacker tänker han. Som en dag och hon doftar som en ros.

Eva-Lena blickar tillbaka mot honom. Hon nickar. Han är verkligen en tönt. Eller är han en seriemördare? Nä, det skulle han inte duga till.

Hon pysslar omkring i tvättstugan och torkar av bänken lite extra trots att det är rent. Hon ska ju vika sin tvätt där. Hon sätter sig ner på en pall och stryker ut kjolen med händerna. Hon älskar verkligen tvättstugan. När hon får vara ifred. Hon tittar på den gamla stenmangeln. Hon borde ta och mangla lite linnedukar. Men hon har inte använt sig av linnedukar på länge. Ingen kommer och hälsar på. Hon har inga middagsgäster. Eva-Lena biter ihop tänderna.

Olle skuttar ner för trapporna. Han tittar på klockan och konstaterar att tvätten borde vara torr. I alla fall så att han kan få ut den i tid innan hon behöver använda torkrummet.

Hon hör dörren knarra en aning. Han ska väl hämta sin tvätt. Får vi väl hoppas. Hon reser sig från pallen.

- Hej, säger Olle.

- Hej, svarar Eva-Lena

Hon vänder sig mot vasken och hör honom gå in i torkrummet.

Han visslar medan han plockar ner plaggen och lägger dem i sin tvättkorg.

I vasken möter Eva-Lenas ögon en fläck, en kladdig vitbrun sörja som ligger som en vulkanisk hög mitt i vaskhon. Hennes ögon smalnar. Hon drar in luft genom näsborrarna. Återigen greppar hon sköljmedelsflaskan.

För en stund står Olle som helt fastfrusen medan det pirrar i benen.

Den lite småsega vätskan rinner sakta längs med golvet genom torkrumsdörren.

Eva-Lena drar lite efter andan och tar ett tag genom pagan. Hon känner läpparna bulta medan hon stirrar på sköljmedelsflaskans innehålla som rinner längs golvet. Hon känner att han lägger sin hand på hennes ländrygg och säger: - Jag städar upp det där och köper en ny flaska sköljmedel till dig.

Kvar på hennes läppar dröjer sig hans kyss.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cris med Poeter.se id #4237 innehar upphovsrätten